

Arrest

nr. 183 308 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan. U bent Pashtoun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Als landbouwer bewerkte u het land van uw buurman A.(...) S.(...). Toen u bij aanvang van de ramadan in 2015 's morgens vroeg het land irriteerde samen met uw vriend S.(...), brachten drie talibanstrijders een gewonde talib naar het land. Ze legden de gewonde man neer en zeiden dat ze hem over 20 minuten zouden komen ophalen met de auto. Toen de talibanstrijders vertrokken waren, ging de situatie van de gewonde man achteruit. Jullie besloten naar de moskee te gaan om jullie vaders in te lichten. Veel mensen verzamelden zich om jullie. Toen jullie terug op het land aankwamen, was de gewonde

man gestorven. De arbaki waren ondertussen ingelicht. Ze stelden jullie veel vragen en hoewel u aanvankelijk aarzelde om informatie te geven, vertelde u de arbaki uiteindelijk hoe de talibanstrijders eruit zagen. Om één uur in de namiddag werd Waheed, één van de talibanstrijders die jullie 's morgens gezien hadden op het land, samen met twee anderen gearresteerd. Die avond werd S.(...) meegenomen door de taliban toen hij op weg was van de moskee naar huis. U was op dat moment met uw vader in Tarakhail om een vriend van uw vader te bezoeken. Uw broer lichtte u in over de ontvoering van S.(...) en zei dat u in geen geval naar Kohna Masjed mocht komen. Die nacht kwamen de taliban langs bij u thuis. De Taliban vroegen waar u was maar uw broer gaf aan dat hij dit niet wist en de taliban vertrokken. De volgende morgen ging uw vader naar de moskee voor het ochtendgebed. De taliban hadden het dode lichaam van S.(...) achtergelaten in een put. Toen uw vader nadien aankwam in Tarakhail lichtte hij u hierover in. Uw vader belde een bekende smokkelaar die Mohammad Amin heet en regelde uw reis naar Europa. U verbleef nog één nacht in Tarakhail en vertrok de volgende ochtend richting Kabul en Nimroz.

U heeft Afghanistan verlaten op 23 juni 2015 en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 25 augustus 2015 aankwam en twee dagen later asiel aanvroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw taskara en de taskara van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u een gebrekkige geografische kennis heeft van het dorp Kohna Masjed en de directe omgeving in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan, waar u nochtans volgens uw beweringen uw hele leven heeft gewoond. Hoewel u een zekere kennis tentoon spreidt over de omliggende dorpen, de inwoners van die dorpen en de wegen en rivieren in de omgeving van het dorp Kohna Masjed (CGVS, p. 4-5), dient te worden opgemerkt dat er een aantal elementen zijn in uw verklaringen die vragen doen rijzen. Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u nog nooit gehoord heeft van het dorp Wazghari. Gevraagd wat u over Wazghari weet en of u er ooit van gehoord heeft, antwoordt u tweemaal heel kort met 'nee' (CGVS, p. 8). Nochtans ligt het dorp Wazghari in vogelvlucht slechts vier kilometer van Kohna Masjed verwijderd. Het dorp ligt aan de andere kant van de weg die tot de regio Baghe Shomali en de stad Puli Khumri leidt. Hetzelfde geldt voor het dorp Ibrahim Khail. U geeft aan dit dorp niet te kennen, terwijl het langs de hoofdweg ligt naar Puli Khumri in de regio Baghe Shomali, een regio die u zelf meerdere malen aanhaalt (CGVS, p. 9). Ook van het dorp Tani

heeft u nooit gehoord. Gevraagd wat u weet over Tani, geeft u aanvankelijk aan dat het om een stam gaat (CGVS, p. 8). Gevraagd waar die stam precies woont in het district, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Nochtans ligt Tani op één of twee kilometer van het dorp Babur, dat u zelf vermeldde als een omliggend dorp, en ligt het langs de weg naar Puli Khumri (CGVS, p.5). Vervolgens gevraagd waar Babur ligt ten opzichte van het eigen dorp Kohna Masjed, situeert u het ten westen van uw dorp (CGVS, p. 8). Het dorp Babur ligt echt ten noordoosten van Kohna Masjed. U vermeldt tevens het dorp Tarakhail als één van de omliggende dorpen van uw eigen dorp Kohna Masjed, maar plaatst ook u dit dorp verkeerdelijk ten noorden van uw eigen dorp (CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers duidelijk dat dit dorp ten zuiden van uw dorp ligt, in de richting van de stad Puli Khumri.

Voorts is uw kennis van prominenten uit Puli Khumri niet overtuigend en geeft deze een ingestudeerde indruk. U geeft correct aan dat Safar de burgemeester was van Puli Khumri (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u verder over deze man kan vertellen, stelt u dat u slechts zijn naam kent. Dit is opmerkelijk gezien Safar in opspraak kwam omwille van corruptie en uit zijn ambt ontslaan werd in februari 2015. Dat u zijn naam kan noemen maar geen enkele extra info over hem kunt geven, geeft een ingestudeerde indruk. Ook noemt u Sultan Mohammad Ibadi wanneer u gevraagd wordt wie de gouverneur is van de provincie Baghlan toen u de regio verliet (CGVS, p. 6). U vertelt dat hij reeds vier jaar gouverneur was, dat hij afkomstig is uit Badakhshan provincie en dat de mensen niet over hem klagen (CGVS, p. 6). Die laatste opmerking is merkwaardig, gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat inwoners van de provincie Baghlan in november 2014 protesteerden voor het provinciehuis omdat ze de gouverneur beschuldigden van een inefficiënt bestuur. Dat u zelf expliciet vermeldde dat hij een goed man was en de mensen niets tegen hem hadden, is toch wel zeer verwonderlijk. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u enkel voor uw taskara naar de stad Puli Khumri ging maar er anders niet veel kwam en ook niet gehoord heeft over deze protesten (CGVS, p. 8). Nochtans gaf u eerder aan dat u en uw familie inkopen deden in de stad (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader of uw broer er heen gingen, en dat u soms mee ging met uw vader (CGVS, p. 9). Bijgevolg is het weinig waarschijnlijk dat u niets zou vernomen hebben van de ontevreden sfeer die er was in Puli Khumri over gouverneur Ebadi.

Ook heeft u een gebrekkige kennis van opmerkelijke en/of belangrijke incidenten in het district Puli Khumri. Gevraagd om te vertellen over gebeurtenissen in uw regio voor vertrek, vermeldt u slechts incidenten van een aantal jaren terug zoals de aanslag in de suikerfabriek in 2007, een aardbeving in 2012, een aanval op een talibancommandant en een hevig gevecht in het dorp Ahmedzai zo'n 10 jaar terug (CGVS, p. 6). Gevraagd om een recent incident te noemen, verwijst u vaagweg naar een gevecht tussen de taliban en de arbaki zo'n half jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 6). U voegt toe dat veel Hazara verhuisden omwille van dit gevecht (CGVS, p. 6). U geeft aan dat het incident plaatsvond in de Sorkh Kotal regio en dat het gevecht zo'n twintig tot dertig dagen duurde (CGVS, p. 15). Vreemd genoeg kon er geen informatie terug gevonden worden over dit incident in de bronnen waarover het CGVS beschikt. U slaagt er echter niet in andere recente incidenten in uw regio op te noemen (CGVS, p. 7). Aangespoord om meer te vertellen over de aardbeving die u eerder vermeldde, zegt u dat die twee of drie jaar terug plaats vond en dat de meeste schade van de aardbeving in Narhin was (CGVS, p. 9). U vertelt ook dat president Karzai toen de regio bezocht en bijstand beloofde (CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de stad Nahrin getroffen werd door een aardbeving in 2002 en dat de toenmalige interim-president Karzai de regio toen inderdaad bezocht. De aardbeving in 2012 was vooral vernietigend in één afgelegen dorp in het district Burka in de provincie Baghlan. Dat u spontaan begint te vertellen over een aardbeving die 14 jaar geleden plaats vond alsof die een drietal jaar geleden plaatsvond is verwonderlijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Puli Khumri.

Gevraagd naar parlementsleden die het district Puli Khumri vertegenwoordigen, noemt u meteen vier namen (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe u deze namen kent, stelt u dat u ze hoorde op de radio. Gezien u naar de radio luisterde en u daardoor de namen van parlementsleden kon opvangen, mag van u verwacht worden dat u evenzeer in staat bent om recente incidenten uit uw regio te vertellen. U reageert hierop door te verwijzen naar wat u reeds vertelde over de aardbeving, het gevecht tussen de taliban en de arbaki en over een overstroming van Sorkh Kotal en Dahana (CGVS, p. 14). Ook over de overstroming die u vermeldt werd geen informatie terug gevonden.

Specifiek gevraagd meer te vertellen over een incident bij de rechtbank in Puli Khumri of een aanval vlakbij de gevangenis, moet u het antwoord tweemaal schuldig blijven (CGVS, p. 15). Nochtans deed zich in oktober 2014 een ontploffing voor nabij de provinciale rechtbank van Baghlan in Puli Khumri toen twee advocaten in een auto stapten waar een bom aan was vastgemaakt. Een half jaar later, in april 2015, amper twee maanden voor uw vertrek, was er een ontploffing nabij de oude provinciale gevangenis van Baghlan in Puli Khumri waarbij vier burgers omkwamen en vijf anderen gewond raakten. Dat u van geen van deze incidenten weet heeft, of zelfs nog maar gehoord heeft mag verbazen, gezien u eerder aangaf dat u naar de radio luisterde en wel in staat bent namen van leden

van de provinciale raad en het parlement op te sommen. Dat u in staat bent om namen van prominenten, scholen en ziekenhuizen op te sommen maar niet om lokale incidenten aan te brengen en er spontaan over te vertellen, vergroot de reeds bestaande vermoedens van het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Opmerkelijk is tevens dat u niet kan aangeven waar de dorpingen konden stemmen tijdens de presidentsverkiezingen in 2014. U geeft aan dat de dorpingen van Kohna Masjed naar Puli Khumri gingen om er te stemmen. Gevraagd of er stembussen dichterbij uw eigen dorp Kohna Masjed waren, geeft u aan dat er misschien een stembus was in de Baghe Shomali regio of in andere dorpen maar dat u noch uw vader gingen stemmen (CGVS, p. 10). Gesteld dat in het geval er een stembus was in uw eigen dorp of de dichte omgeving, u hier toch zekere info over moet hebben, stelt u slecht dat u niet stemde en druk bezig was met uw eigen werk (CGVS, p. 10). Uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in de oude moskee in Sorkh Kotal kon gestemd worden. Sorkh Kotal is het dorp vlak naast Kohna Masjed waar u bovendien ook schoolgelopen heeft. Dat u deze informatie niet heeft, is verwonderlijk en doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk recentelijk afkomstig bent uit het district Puli Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielrelaas (uw taskara en de taskara van uw vader) kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Er dient immers opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan om u de kans te geven hierop te reageren en uw verklaringen kracht bij te zetten. Geconfronteerd met de twijfels over uw recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri, geeft u aan dat u niet weet wat u moet zeggen (CGVS, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 3 en 13 EVRM

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3 en 13 EVRM en de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest).

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet op welke wijze de overigens louter algemeen geformuleerde artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet alsmede artikel 13 EVRM en artikel 41 van het Handvest geschonden zouden zijn. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd. Verzoeker duidt evenmin aan welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur hij benevens het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

Artikel 1 van de voormelde wet van 29 juli 1991 bepaalt het toepassingsgebied van deze wet. Er kan niet worden ingezien en verzoeker duidt niet hoe dit artikel *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7). Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Daarnaast biedt

artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226). De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is. Dezelfde redenering als deze kan worden gevolgd inzake de beoordeling van artikel 4 van het Handvest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van dit artikel is aldus niet aan de orde.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. De Raad kan in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker niet als vluchteling erkennen, noch hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van

essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u een gebrekkige geografische kennis heeft van het dorp Kohna Masjed en de directe omgeving in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan, waar u nochtans volgens uw beweringen uw hele leven heeft gewoond. Hoewel u een zekere kennis tentoon spreidt over de omliggende dorpen, de inwoners van die dorpen en de wegen en rivieren in de omgeving van het dorp Kohna Masjed (CGVS, p. 4-5), dient te worden opgemerkt dat er een aantal elementen zijn in uw verklaringen die vragen doen rijzen. Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u nog nooit gehoord heeft van het dorp Wazghari. Gevraagd wat u over Wazghari weet en of u er ooit van gehoord heeft, antwoordt u tweemaal heel kort met 'nee' (CGVS, p. 8). Nochtans ligt het dorp Wazghari in vogelvlucht slechts vier kilometer van Kohna Masjed verwijderd. Het dorp ligt aan de andere kant van de weg die tot de regio Baghe Shomali en de stad Puli Khumri leidt. Hetzelfde geldt voor het dorp Ibrahim Khail. U geeft aan dit dorp niet te kennen, terwijl het langs de hoofdweg ligt naar Puli Khumri in de regio Baghe Shomali, een regio die u zelf meerdere malen aanhaalt (CGVS, p. 9). Ook van het dorp Tani heeft u nooit gehoord. Gevraagd wat u weet over Tani, geeft u aanvankelijk aan dat het om een stam gaat (CGVS, p. 8). Gevraagd waar die stam precies woont in het district, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Nochtans ligt Tani op één of twee kilometer van het dorp Babur, dat u zelf vermeldde als een omliggend dorp, en ligt het langs de weg naar Puli Khumri (CGVS, p.5). Vervolgens gevraagd waar Babur ligt ten opzichte van het eigen dorp Kohna Masjed, situeert u het ten westen van uw dorp (CGVS, p. 8). Het dorp Babur ligt echt ten [zuid]oosten van Kohna Masjed. U vermeldt tevens het dorp Tarakhail als één van de omliggende dorpen van uw eigen dorp Kohna Masjed, maar plaatst ook u dit dorp verkeerdelijk ten noorden van uw eigen dorp (CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers duidelijk dat dit dorp ten zuiden van uw dorp ligt, in de richting van de stad Puli Khumri.

Voorts is uw kennis van prominenten uit Puli Khumri niet overtuigend en geeft deze een ingestudeerde indruk. U geeft correct aan dat Safar de burgemeester was van Puli Khumri (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u verder over deze man kan vertellen, stelt u dat u slechts zijn naam kent. Dit is opmerkelijk gezien Safar in opspraak kwam omwille van corruptie en uit zijn ambt ontslaan werd in februari 2015. Dat u zijn naam kan noemen maar geen enkele extra info over hem kunt geven, geeft een ingestudeerde indruk. Ook noemt u Sultan Mohammad Ibadi wanneer u gevraagd wordt wie de gouverneur is van de provincie Baghlan toen u de regio verliet (CGVS, p. 6). U vertelt dat hij reeds vier jaar gouverneur was, dat hij afkomstig is uit Badakhshan provincie en dat de mensen niet over hem klagen (CGVS, p. 6). Die laatste opmerking is merkwaardig, gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat inwoners van de provincie Baghlan in november 2014 protesteerden voor het provinciehuis omdat ze de gouverneur beschuldigden van een inefficiënt bestuur. Dat u zelf expliciet vermeldde dat hij een goed man was en de mensen niets tegen hem hadden, is toch wel zeer verwonderlijk. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u enkel voor uw taskara naar de stad Puli Khumri ging maar er anders niet veel kwam en ook niet gehoord heeft over deze protesten (CGVS, p. 8). Nochtans gaf u eerder aan dat u en uw familie inkopen deden in de stad (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader of uw broer er heen gingen, en dat u soms mee ging met uw vader (CGVS, p. 9). Bijgevolg is het weinig waarschijnlijk dat u niets zou vernomen hebben van de ontevreden sfeer die er was in Puli Khumri over gouverneur Ebadi.

Ook heeft u een gebrekkige kennis van opmerkelijke en/of belangrijke incidenten in het district Puli Khumri. Gevraagd om te vertellen over gebeurtenissen in uw regio voor vertrek, vermeldt u slechts incidenten van een aantal jaren terug zoals de aanslag in de suikerfabriek in 2007, een aardbeving in 2012, een aanval op een talibancommandant en een hevig gevecht in het dorp Ahmedzai zo'n 10 jaar terug (CGVS, p. 6). Gevraagd om een recent incident te noemen, verwijst u vaagweg naar een gevecht tussen de taliban en de arbaki zo'n half jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 6). U voegt toe dat veel Hazara verhuisden omwille van dit gevecht (CGVS, p. 6). U geeft aan dat het incident plaatsvond in de Sorkh Kotal regio en dat het gevecht zo'n twintig tot dertig dagen duurde (CGVS, p. 15). (...)

U slaagt er echter niet in andere recente incidenten in uw regio op te noemen (CGVS, p. 7). Aangespoord om meer te vertellen over de aardbeving die u eerder vermeldde, zegt u dat die twee of

drie jaar terug plaats vond en dat de meeste schade van de aardbeving in Narhin was (CGVS, p. 9). U vertelt ook dat president Karzai toen de regio bezocht en bijstand beloofde (CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de stad Nahrin getroffen werd door een aardbeving in 2002 en dat de toenmalige interim-president Karzai de regio toen inderdaad bezocht. De aardbeving in 2012 was vooral vernietigend in één afgelegen dorp in het district Burka in de provincie Baghlan. Dat u spontaan begint te vertellen over een aardbeving die 14 jaar geleden plaats vond alsof die een drietal jaar geleden plaatsvond is verwonderlijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Puli Khumri.

Gevraagd naar parlementsleden die het district Puli Khumri vertegenwoordigen, noemt u meteen vier namen (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe u deze namen kent, stelt u dat u ze hoorde op de radio. Gezien u naar de radio luisterde en u daardoor de namen van parlementsleden kon opvangen, mag van u verwacht worden dat u evenzeer in staat bent om recente incidenten uit uw regio te vertellen. U reageert hierop door te verwijzen naar wat u reeds vertelde over de aardbeving, het gevecht tussen de taliban en de arbaki en over een overstroming van Sorkh Kotal en Dahana (CGVS, p. 14). (...)

Specifiek gevraagd meer te vertellen over een incident bij de rechtbank in Puli Khumri of een aanval vlakbij de gevangenis, moet u het antwoord tweemaal schuldig blijven (CGVS, p. 15). Nochtans deed zich in oktober 2014 een ontploffing voor nabij de provinciale rechtbank van Baghlan in Puli Khumri toen twee advocaten in een auto stapten waar een bom aan was vastgemaakt. Een half jaar later, in april 2015, amper twee maanden voor uw vertrek, was er een ontploffing nabij de oude provinciale gevangenis van Baghlan in Puli Khumri waarbij vier burgers omkwamen en vijf anderen gewond raakten. Dat u van geen van deze incidenten weet heeft, of zelfs nog maar gehoord heeft mag verbazen, gezien u eerder aangaf dat u naar de radio luisterde en wel in staat bent namen van leden van de provinciale raad en het parlement op te sommen. Dat u in staat bent om namen van prominenten, scholen en ziekenhuizen op te sommen maar niet om lokale incidenten aan te brengen en er spontaan over te vertellen, vergroot de reeds bestaande vermoedens van het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Opmerkelijk is tevens dat u niet kan aangeven waar de dorpelingen konden stemmen tijdens de presidentsverkiezingen in 2014. U geeft aan dat de dorpelingen van Kohna Masjed naar Puli Khumri gingen om er te stemmen. Gevraagd of er stembussen dichterbij uw eigen dorp Kohna Masjed waren, geeft u aan dat er misschien een stembus was in de Baghe Shomali regio of in andere dorpen maar dat u noch uw vader gingen stemmen (CGVS, p. 10). Gesteld dat in het geval er een stembus was in uw eigen dorp of de dichte omgeving, u hier toch zekere info over moet hebben, stelt u slecht dat u niet stemde en druk bezig was met uw eigen werk (CGVS, p. 10). Uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in de oude moskee in Sorkh Kotal kon gestemd worden. Sorkh Kotal is het dorp vlak naast Kohna Masjed waar u bovendien ook schoolgelopen heeft. Dat u deze informatie niet heeft, is verwonderlijk en doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk recentelijk afkomstig bent uit het district Puli Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielrelaas (uw taskara en de taskara van uw vader) kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. (...)

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de

asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan om u de kans te geven hierop te reageren en uw verklaringen kracht bij te zetten. Geconfronteerd met de twijfels over uw recente herkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri, geeft u aan dat u niet weet wat u moet zeggen (CGVS, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst naar zijn taskara en deze van zijn vader, doch dergelijke documenten bieden geen uitsluitel over een recent verblijf in Afghanistan en zijn niet dienstig.

Ten aanzien van het verwijt dat geen rekening werd gehouden met de vele informatie die verzoeker wel heeft kunnen geven over zijn dorp en omgeving, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Zelfs al zou het niet om ingestudeerde kennis gaan, dan nog kan verzoeker geen afbreuk doen aan zijn onwetendheid met betrekking tot de geografie van zijn dorp en directe omgeving, van de gebeurtenissen met betrekking tot de gekende prominenten uit Puli Khumri, recente gebeurtenissen en incidenten in Puli Khumri en waar de dorpelingen konden stemmen.

Overigens treedt de Raad het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar wordt vastgesteld dat verzoeker wel in staat is om namen van prominenten, scholen en ziekenhuizen op te sommen maar niet om lokale incidenten aan te brengen en er spontaan over te vertellen.

Het is niet aannemelijk dat verzoeker van geen van deze recente incidenten weet heeft, of zelfs nog maar gehoord, gezien hij eerder aangaf dat hij naar de radio luisterde en wel in staat is namen van leden van de provinciale raad en het parlement op te sommen.

Het betoog dat hij nooit zijn dorp heeft verlaten, behoudens om soms met zijn vader aankopen te doen of vrienden te gaan bezoeken, dat hij geen interesse heeft in de politiek en publieke zaken die in Afghanistan plaatsvinden, dat hij als landbouwer werkt wat hem veel tijd kost, dat hij geen enkele interesse heeft in de actualiteit en zich niet op de hoogte stelde van wat er in zijn land gebeurde volstaat geenszins teneinde aan voorgaande concrete vaststellingen afbreuk te doen. Ook al heeft men geen interesse in de actualiteit en politiek, dan nog is het niet aannemelijk dat verzoeker dermate onwetend is omtrent de geografie van zijn dorp en directe omgeving, van de gebeurtenissen met betrekking tot de gekende prominenten uit Puli Khumri, recente gebeurtenissen en incidenten in Puli Khumri en waar de dorpingen konden stemmen. Zijn stelling niet geïnteresseerd te zijn in de actualiteit en politiek staat overigens in schril contrast met zijn kennis omtrent de parlementsleden die het district Puli Khumri vertegenwoordigen.

Verzoeker stelt dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van belang is dat verzoeker de dorpen die hij tegenkomt op een bepaald traject opsomt, maar niet verder heeft doorgevraagd tijdens het gehoor na het antwoord van verzoeker op een bepaalde vraag. De Raad stelt dat in weerwil tot wat verzoeker voorhoudt uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bijzonder belang hecht dat verzoeker de dorpen kan opsommen die hij op een bepaald traject tegenkomt. Uit de bestreden beslissing blijkt enkel dat verzoekers kennis omtrent omliggende dorpen eerder gebrekkig is en niet in overeenstemming met de informatie van het administratief dossier. De kritiek dat met betrekking tot de aangehaalde vraag niet werd doorgevraagd is dan ook niet relevant.

Waar verzoeker aangeeft dat dezelfde kritiek geldt voor wat betreft de vraag waar werd gepeild naar incidenten in het laatste jaar voor vertrek, moet worden opgemerkt dat verzoeker hiermee evenmin afbreuk doet aan de gedane vaststellingen en zijn onwetendheid met betrekking tot recente incidenten en gebeurtenissen. Wanneer wordt doorgevraagd over een aardbeving die verzoeker vermeldde, bespreekt verzoeker een aardbeving die volgens de informatie in het administratief dossier heeft plaatsgevonden in 2002, terwijl er een recentere aardbeving plaatsvond in 2012. Wanneer zelfs specifiek gevraagd wordt naar een recent incident bij een rechtbank in Puli Khumri en een aanval vlakbij de gevangenis, blijkt verzoeker totaal onwetend te zijn.

Het is niet de taak van de commissaris-generaal om de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal omtrent bepaalde punten had moeten doorvragen. Verzoeker toont dan ook geheel niet aan dat de verwerende partij faalde in haar onderzoeksplicht.

Verzoeker toont zijn beweerde recente afkomst uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan niet aan, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan de recente feiten die zich daar zouden hebben voorgedaan. Het argument dat het onmogelijk is om bescherming te krijgen van de Afghaanse autoriteiten is derhalve niet dienstig.

Waar verzoeker verwijst naar de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 19 april 2016, teneinde aan te tonen dat alle partijen in de verschillende gevechten die plaatsvinden in heel Afghanistan gebruik maken van gedwongen rekrutering en stelt een potentieel rekrut te zijn voor de strijdende taliban groepering gaat hij er evenwel aan voorbij dat voormelde *Guidelines* duidelijk aangegeven dat er sprake is van gedwongen rekrutering doch dat een dergelijk risico zich slechts voordoet in gebieden waar antiregeringselementen effectieve controle uitoefenen. Gelet op wat voorafgaat toont verzoeker niet aan in een gebied te zijn verbleven waar de taliban de effectieve controle heeft.

Waar verzoeker in het licht van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet aangeeft dat de verwerende partij niet aantoonde dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan geen risico loopt het slachtoffer te zijn van de "zulke bedreigingen, misbruiken en vervolgingen", gaat hij volledig voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing. Gelet op voormelde concrete motieven heeft verzoeker zijn vrees of risico op ernstige schade niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg is de verwijzing naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet ter zake niet dienstig.

Ter terechtzitting brengt verzoeker middels een aanvullende nota een “attest van regering i.v.m. waterbedeling in Baghlan”, een vrije vertaling van dit document en een medisch attest bij die zijn herkomst zouden moeten bevestigen.

Met betrekking tot deze documenten stelt de Raad vast dat ze niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor de documenten dan ook niet in overweging worden genomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Kohna Masjed in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF